

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGŁĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya i Norwegia. — Rosya. — Grecya. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej pocztą. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Jego Excelencya c. k. Namiestnik mianował *Platona Maciełńskiego* podporucznika z c. k. księcia Parmy 24 liniowego pułku piechoty kancelistą przy samborskiej c. k. obwodowej władzy.

Lwów, dnia 30. czerwca 1858.

Sprawy krajowe.

Lwów, 11. lipca. Ich MM. Cesarz Ferdynand i Cesarzowa Marya Anna raczyli z właściwą sercu Swemu szczodroblivością a w szczególniejszej gorliwości Swojej ku chwale Bożej, ofiarować kwotę 500 złr. m. k. i przesłać najlaskawiej do tutejszego Metropolitalnego konsystorza, na odbudowanie dawnej, przeszło lat 200 stojącej gr. k. Cerkwi murowanej w *Pacykowie* obwodzie stryjskim, która po zniesionym monastyrze zakonu św. Bazylego niegdyś przy tej świątyni, teraz na Cerkiew parochialną przeznaczoną została.

Równocześnie, jak nam donoszą ze Stryja, raczyła także Jej Mość Cesarzowa *Karolina Augusta* ofiarować na restauracyę tej samej świątyni kwotę 200 złr. m. k. z poleceniem przesłania jej gminie Pacykowskiej na ręce Przełożonego Władzy obwodowej w Stryju.

(Mianowania. — Dary cesarskie do *Maria Zell*. — Wiadomości bieżące. — Zawieszenie czynności syndykatu w akcyach niegdyś projektowanej kolei wschodnio-galicyjskiej.)

Wiedeń, 9. lipca. Jego c. k. apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 27. czerwca r. b. mianować najlaskawiej rzeczywistych profesorów akademii jurystycznej w Preszburgu, *Dr. Fryderyka Rulf* i *Dra Eugeniusza Mor* rzeczywistymi profesorami jurystyczno-politycznego fakultetu we Lwowie, pierwszego do wykładu filozofii prawa i austriackiego prawa karnego, a drugiego do wykładu prawa kanonicznego.

— Minister spraw wewnętrznych mianował w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości byłego komornika pogranicznego, *Filareta Mochnackiego*, jako też adjunktów sądowych: *Joachima Starosolskiego*, *Stanisława Zawirskiego*, *Władysława Starzewskiego*, *Józefa Jasińskiego*, *Matyasza Tupec*, *Ludwika Majewskiego*, *Adolfa Filipek*, *Remigiusza Waniczek* i *Mikołaj Hołuba*, a nakoniec aktuariuszów urzędów powiatowych: *Jana Olszewskiego*, *Sylwestra Jaciewicza*, *Piotra Łozińskiego*, *Felixa Kamińskiego* i *Maxymiliana Starzewskiego* adjunktami urzędów powiatowych w lwowskim okręgu administracyjnym.

— Jego ces. król. apostolska Mość raczył najwyższą uchwałą z dnia 27. czerwca b. r. mianować najlaskawiej supeyrora w Siedmiogrodzie *Wincentego Gradowskiego*, honorowym kanonikiem przy rz. kat. kapitule w Przemyśle.

— Liczba kosztownych i pamiętnych ofiar jakie najwyższy cesarski dom składał od wieków na ofiarnym ołtarzu sławnego kościoła „*Maria Zell*“, została temi dniami kosztownym darem pomnożona. — Ich Mość Cesarstwo postanowili na pamiątkę swych najwyższych odwiedzin podczas 700 letniego jubileuszu w upłynionym roku, ofiarować do kościoła „*Maria Zell*“ kosztowny ornat. Ten ornat odznacza się przepychem materyi, gustowną robotą, bogato złotem, prawdziwemi perłami i jedwabiem przerabianych haftów, które wyobrażają cztery obrazy świętych patronów, to jest ś. Leopolda, ś. Szczepana, ś. Wacława i ś. Józefa. Po raz pierwszy służył ten ornat po poświęceniu, przy nabożeństwie w uroczystość śś. apostołów Piotra i Pawła, a potem podczas nabożeństwa w uroczystość „*Zwiastowania Najświętszej Panny*“ w obecności całej z kościoła ś. Szczepana w Wiedniu przybyłej procesyi.

— Jego cesarzewicowska Mość Arcyksiążę Maxymilian przyjechał do Opawy dnia 3. b. m. o godzinie 7. minucie 30 wieczorem, i zaraz raczył przyjmować przedstawione mu duchowieństwo

równie jak dnia 4. c. k. korpus oficerów, c. k. władze, członków izby handlowej, gminnej rady i korporacye naukowe.

— Czytamy w *Czasie*: Na giełdzie wiedeńskiej przybito 7go b. m. to następujące obwieszczenie: „Gdy czynności, które podpisany Syndykat prowadził w akcyach niegdyś projektowanej kolei żelaznej wschodnio-galicyjskiej, tak pod względem kupna jak i sprzedaży onych, wskutku zbiorowego podania uczestników za obustronnem porozumieniem się zwinieniami zostały, a zobowiązania w tej mierze przyjęte, nawzajem uznane zostały za zniesione, przeto o skutku tego podaje się niniejszem do wiadomości publicznej. Wiedeń 5. lipca 1858 r. Syndykat projektowanej niegdyś wschodnio-galicyjskiej kolei żelaznej: Edward Todesco, Leopold Laemel, Ol. Mises, Leopold Wertheimstein.“

Ameryka.

(Konwencya centralnej Ameryki z Francją.)

Ameryka centralna. *New-York-Herald* ogłosił ośnowę zawartej między Kosta Riką i Nikaragwą a agentem kompanii francuskiej, mr. Belly konwencji; tem samem więc upada wszelka wątpliwość względem istnienia tego traktatu. Na mocy tej konwencji przyznają rzeczony rządy Ameryki centralnej towarzystwu francuskiemu prawo założyć na linii rzeki San Juan i jeziora Nikaraguy kanał żeglugi. Towarzystwo otrzyma wyłączny przywilej na 99 lat, a natomiast obowiązując się, budowę, która ma się rozpocząć we dwóch latach, ile możności w przeciągu sześć lat ukończyć. Otrzyma na własność całą przestrzeń na milę w prawo i w lewo tak od rzeki jak i kanału; okręta jego wolne są od opłaty cła w przejeździe, podczas gdy okręta innych narodów płać 10 pct. od ładunku, a 12 dolarów od pasażera. Na zasadzie traktatu Clayton-Bulwera powinnyby Francya, Anglia i Stany Zjednoczone gwarantować neutralność kanału, jednak tylko francuskiemu rządowi przysłuza prawo, podczas budowy utrzymywać dwa wojenne okręta na kanale albo jeziorze. W dodatku do tej konwencji znajduje się podpisana przez panów Rivas, Martinez i Mora deklaracya tej ośnowy, że Ameryce centralnej zagroza popierana przez Stany Zjednoczone inwazyja korsarzy, że amerykański poseł w Nikaraguy chełpi się tem publicznie, iż Nikaraguanom pozostawi wybór tylko między rzeczoną inwazyją albo niezwłoczną ratyfikacyą traktatu Cass-Yrissari, a nakoniec, że Nikaragua postanowiła niepodległość swą poruczyć wspólnej gwarancji Anglii, Francyi i Sardynii.

Anglia.

(Kwestya etykiety. — Posiedzenie z 5. lipca.)

Londyn, 6. lipca. Dziennik *Times* ogłasza telegram, datowany z Quenstown pod dniem 5. lipca z adresem do *Atlantic Telegraph-Company*. Parotatki „*Niagara*“ i „*Gorgon*“ zawinęły dziś rano. We środę wieczór dnia 29, gdy zatapiałiśmy linę w długości 142 mil i gdy na pokładzie „*Niagary*“ wszystko szło jak najlepiej, ustały sygnały z parostatku „*Agamemnon*.“ Zdaje się, że lina musiała się przerwać.

— Dziennik *Const. Journal* roztrząsa kwestyę względem etykiety parlamentarnej, do czego mu wypadek z poniedziałku zeszłego dał powód. Tego dnia komisya królewska przerwała hrabię Stanhope w mowie, wchodząc z zawiadomieniem, że królowa potwierdziła kilka bilów. Przy tej sposobności wniesiono kwestyę, czy też z wyjątkiem osobistego wniścia królowej panującej, mocen jest lord kanclerz upraszać, ażeby członek izby parów na chwilę mowę swą przerwał.

— Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 5. lipca, oznajmił hrabia Haddington, że przy trzecim odczycie bilu względem żydów zaproponuje poprawkę wzbraniającą żydom głosować w sprawach chrześcijańskiej religii. Lord Redesdale przedłożył petycyę akcyonariuszów żelaznej kolei, posiadających w akcyach trzy miliony funtów szterlingów majątku, a żałących się na system prawodawczy co do żelaznych kolei. Podają, że przeszło 300 milionów funtów szterl. ulokowane są w Anglii w akcyach żelaznych kolei, i że na ochronę tak znacznej sumy niema należytej opieki prawnej. Głównie żądają zaprowadzenia takiego systemu, któryby parlamentowym komitetom służyć mógł za normę przy roztrzyganiu w sprawach kolei żelaznych, ażeby wyroki niewypadały na przyszłość tak sprzecznie jak dotąd.

Na posiedzeniu izby niższej toczyły się dalsze obrady komitetu nad indyjskim bilem 33 i 34 punkt utrzymały się bez głosowania; a 35 względem mianowania kadetów do służby w Indyach został przyjęty większością głosów t. j. 165 przeciw 91 głosom, pomimo że w tym punkcie upatrywał sir E. Perry nieostosowne udzielenie wpływu członkom indyjskiej izby radców, i dla tego zaproponował nawet wypuszczenie tego punktu.

Francya.

(Królowa Wiktorya oczekiwana w Cherbourg. — Bal u księcia Hieronima. — Sprostowanie. — Broszura Napoleona III. i księstwa Naddunajskie. — Rozpoznanie ujścia kanału Dunaju. — Zaraza morowa w Egipcie. — Doniesienia z Indyi i z Anamu. — Kościół św. Anny w Jerozolimie. — Książę Audy.)

Paryż, 6. lipca. Utrzymują stanowczo, że Królowa Anglii zaszczyty Cherbourg przytomnością swoją, i dlatego też obchód uroczystości będzie wcześniej odprawiony, niż było w postanowieniu, to jest, nie dnia 7go ale 3go sierpnia. Książę Małakowy będzie także obecnym przy tych uroczystościach.

— Dnia 4go lipca dawał książę Hieronim w Meudon świetny bal, na którym prócz Cesarzowej i Królowej Krystyny znajdowali się także książę Napoleon, książę i księżna Murat, były minister spraw zewnętrznych Drouin de l'Huys i marszałek Randon, z którym Cesarzowa tańczyła najwięcej.

— Dziennik *Journal de la Saone et Loire* pisze, że także i w Ameryce otworzyli tamtejsi Francuzi subskrypcję na p. Lamartina.

— Dziennik *Patrie* pisze: „Dziełko pod tytułem „Cesarz Napoleon III. i księstwa naddunajskie“ zajęło bardzo publiczną opinię. Tytuł, format i oprawa mogłyby w publiczności wzbudzić mniemanie, że ta broszura jest w pewnym związku z dziełem, wydanem przed kilku miesiącami pod tytułem „Cesarz Napoleon III. i Anglia.“ Jesteśmy upoważnieni zapewnić, że to przypuszczenie zupełnie jest mylne.“

— Również i dziennik *Constitutionnel* oświadcza, że rząd francuski nie może i nie potrzebuje przyjmować na siebie odpowiedzialności za broszurę: „Napoleon III. i księstwa Naddunajskie.“ Lecz przytem i to dodaje:

„Mamy pewną wiadomość, że autorem broszury tej jest Ruman, którego chwalebne uczucia patriotyczne unoszą jednak czasem za daleko, a szczególnie wyraża on się niekiedy dość cierpko o Austrii i Anglii. I to jest najlepszym dowodem, że rząd cesarski, który zawsze przemawia spokojnie i z umiarkowaniem, nie ma nic wspólnego z napisaniem broszury rzeczonyj.“

— *La Patrie* donosi, że cesarski okręt pocztowy „l'Averne“ odbył pod wodzą kapitana fregaty, p. Roussin, żeglugę w górę Dunaju aż do bramy żelaznej, tudzież że rosyjscy członkowie europejskiej komisji dunajskiej oświadczyli się w porozumieniu z komisarzami francuskimi w kwestyi spławności ujść Dunaju — za kanałem św. Jerzego.

— Rząd francuski rozporządził, by okręta powracające z Beryi i Egiptu odbywały taką samą kwarantannę, jaką i Porta wysoka dla swych okrętów przepisała, gdyż w Alexandryi pojawiła się zaraza morowa podobna całkiem do dzumy panującej teraz w Bengazi.

— Dzienniki tutejsze nie przestają wysławiać położenia Anglików w Indyach w świetle bardzo niekorzystnem, a między innemi ogłasza *Courrier de Marseille* znów notę, którą mieni być okolnikiem pewnego domu handlowego w Bombaju do swych znajomych w Anglii:

Bombaj, 4go czerwca. Stosunki kraju potąd wcale się nie polepszyły, i muszę wyznać otwarcie, że porządku nigdzie jeszcze nie przywrócono w sposób należyty. A chociaż w przeciągu ostatnich dni 14 nie doznaliśmy żadnej klęski nowej lub stanowczej, to jednak wypadki ostatniego miesiąca dowiodły, że usiłowania nasze na nie się nie przydały, i że wojska nasze źle „prowadzą.“

— Dziennik *Pays* zawiera doniesienia z cesarstwa Anam sięgające po dzień 15go kwietnia. Na dworze w Huah panowała wielka obawa z powodu niepomysłnych sprawozdań, jakie z prowincyi otrzymano. Kraj Kambodża oderwał się teraz stanowczo, i jak roku 1824 ogłosił się królestwem niezawisłem, kraj ten sprzyjał zawsze katolikom, a teraz pozwolił im znów budować kościoły w niektórych miastach. Powstanie szerzyło się i w kilku innych prowincjach państwa, a szczególnie w Tyampa i Laos, na zachód od Tonkingu. Rząd kazał na pograniczu wzniesić fortyfikacje. Wyglądają niecierpliwie powrotu posła nadzwyczajnego, którego wyprawiono do Pekinu. — W Kochinchinie i Tonkingu nieustają prześladować Chryścian; biskupowi Melchiorowi zagrażało wielkie niebezpieczeństwo, i prawie cudem tylko ocalał, lecz jeden z księży jego popadł w ręce prześladowców.

— Francuski rząd pozwolił 140.000 franków na restaurację kościoła św. Anny w Jerozolimie, i ma być urządzony dla rzymskokatolickiego duchowieństwa. Kościół wznosi się w pobliżu bramy św. Szczepana, na miejscu gdzie według tradycyi stał dom św. Anny i gdzie się rodziła najświętsza Panna. W ósmym stuleciu stał tu kościół z klasztorem, później przeistoczony na meczet i szkołę fakirow, a w 1761 roku opuszczony runął z czasem. Ale pielgrzymi zawsze zwiedzali to miejsce, osobliwie skalistą pieczarę pod bramą, która, jak tradycja mówi, była kolebką najświętszej panny. Do niedawna jeszcze napierali się Anglicy wystawić na tem miejscu angikański kościół. Francuski rząd był szczęśliwszy, i dnia 1. listopada

1856 roku oddał Kamil Basza, gubernator Jerozolimy, całą budowlę francuskiemu konsulowi Barriere.

— Młodszy książę Audy, przybył do Paryża chcąc swej matce królowy Audy wystawić nadgrobek. Książę uczy się po francusku i przyjął nauczyciela dla siebie.

Szwajcarya.

(Sposób zawarcia traktatu z Persją.)

Berna, 1. lipca. *Revue de Geneve* i korespondent genewski do gazety wychodzącej w Bernie wykazują konieczność zawarcia znów traktatu handlowego z Persją. Dawniejszy zawarty w Paryżu między ministrem szwajcarskim i posłem perskim zerwał się z tej przyczyny, że art. 41. konstytucyi związkowej zdaje się nie przyzwalać na swobodne osiedlenie się Persów wyznania nie chrześcijańskiego w Szwajcaryi. Rada związkowa zwróciła już po podpisaniu traktatu uwagę posła perskiego na artykuł rzeczony, a to spowodowało go do odwołania ugody. Dzienniki radykalne wytykały tę nieostosowność radzie związkowej, a przy tem okazało się, że przy spisaniu tego artykułu miano przedewszystkiem Żydów na myśli, lecz dla uniknienia wszelkich podejrzywań o nienawiść do tego narodu, wyrażono się ogólnikiem. I ztąd też poszło, że rada związkowa wzięła wyrazy: „Wyznania nie chrześcijańskiego“ — dosłownie i zastosowała je także i do Persów.

A że powszechna opinia w Szwajcaryi jest za powtórne zawarciem traktatu handlowego z Persją, przeto zaproponowały szwajcarskie pisma publiczne, by Persom przyznano swobodne osiedlenie się w Szwajcaryi, chociażby z tej przyczyny przyszło przystąpić nawet do rewizyi szwajcarskiej konstytucyi związkowej.

Mianowano więc wydział w tej sprawie, który dla uniknienia wszelkich kolizyi, a następnie i rewizyi konstytucyi związkowej, oświadczył się w sposób następujący:

„Sądzimy, że związek nie może z własnej mocy i powagi przyzwolić na osiedlenie się. Może to jednak wtenczas uczynić, jeśli kantony zgodzą się na to, i nie pojmujemy prawdziwie, dlaczego rada związkowa dawniej już na tę myśl nie przyszła. Jesteśmy tego przekonania, że każdy kanton upoważniłby chętnie radę związkową do zawarcia traktatu handlowego z Persją z prawem wspólnego osiedlenia się w kraju.“

Włochy.

(Budowa kolei żelaznej. — Uroczystość św. Piotra i Pawła. — Roczniki chrześcijańskie.

Turyn, 2. lipca. Pożyczkę sardyńską w kwocie 40 milionów wydano po 90% z 2% należności komisyjnej.

Ugodę względem pobocznej kolei żelaznej, stykającej się z koleją Alessandria-Acone pod Torre dei Berreti, i dochodzącej do granicy lombardzkiej pod Pawią, podpisał w Turynie minister robót publicznych, tudzież kilku domów bankierskich. Jak wiadomo zobowiązało się lombardo-weneckie towarzystwo kolei żelaznej do zbudowania kolei na przestrzeni między Medyolanem i Pawią aż do granicy sardyńskiej zaraz po ukończeniu kolei komunikacyjnej, co ma i tamtą kolej połączyć. Tym sposobem otrzymanoby komunikację koleją żelazną między Medyolanem i Genuą na Pawię.

Rzym, 1. lipca. Apostolska uroczystość St. Piotra i Pawła odprawiła się bardzo świetnie, a licznie na tę uroczystość zebrani cudzoziemcy opuszczają Rzym. Przed wielą laty celebrował papież w tym dniu dwa razy, najpierw na Watykanie, a potem w kościele św. Pawła, jak to zaświadcza Prudentius 348—413: *Transtiberina prius solvit Sacra pervigil Sacerdos. Mox huc (ad laevum fluminis) recurrit duplicatque vota.* Mniej więcej od 12 stulecia celebrował papież tylko w kościele św. Piotra, a następującego dnia celebrował albo asystuje w kościele św. Pawła. Tak było także i tą razą.

Jak wiadomo, zaszły temi dniami niezgody między francuskim a włoskim wojskiem. W uroczystość św. Piotra i Pawła jednak zawarto pokój, i dla publicznej demonstracyi tego pożądanego wypadku przechadzali się francuscy i włoscy żołnierze w towarzystwie oficerów w najlepszej zgodzie ulicami miasta.

— Przed kilku dniami miał audyencyę u Jego Świątobliwości książdz Formby z Birminghamu. Pochodzi on z najdawniejszej szlachty, która z Wilhelmem Zdobywcą przeniosła się z Normandyi na wyspę, poświęcił się stanowi duchownemu i zawiadywał 10 lat jedno z najintratniejszych probostw anglikańskich. Oświecony pismami Möhlera, został katolikiem i księdzem. Przedłożył program do wydania roczników chrześcijańskich od początku świata aż do teraz, z ilustracyami. Książka jest przeznaczona dla ludu, osnowę ułożył Formby, a Dolman w Londynie subskrybował się na wydanie angielskie, Herder w Fryburgu na niemieckie, a Spithöver w Rzymie na włoskie. Przedsiębiorcy na wydanie francuskie jeszcze szukają. Jego Świątobliwość potwierdził własnoręcznie pożyteczne to przedsięwzięcie i udzielił świętego błogosławieństwa. — Wczoraj wieczór odjechał Jego Eminencya kardynał Silvestri na Ankonę i Tryest do Wiednia.

Niemce.

(Królowa Wiktorya oczekiwana w Koblency. — Sprawy zgromadzenia związkowego. — Konferencye względem prawa morskiego. — Sejm Hessen-kaselski. — Ministerium księstw saskich.)

Berlin, 8. lipca. Królowa angielska przybędzie, jak teraz donoszą z pewnością dnia 10. sierpnia do Koblency. Wizyta do-

stojnej Pani nad Renem, jest ściśle familijna, z której przeto będą wyłączone wszelkie urzędowe uroczystości przyjmowania i potrwa zapewne 14 dni.

Gazeta wiedeńska podaje według urzędowego raportu następujące szczegóły ze związkowego zgromadzenia z dnia 1. b. m.

Wydział ustanowiony z powodu wniosku Bawarii względem niemieckiego wychodźstwa, zdał w tej mierze dokładne sprawozdanie; wnioski tego wydziału mają być przedłożone najwyższemu i wyższemu rządowi do wiadomości, a rozprawy nad nimi odłożono do ośmiu tygodni.

Wydział w wojskowych sprawach przedłożył dokument mianowania nowego wice-gubernatora związkowej twierdzy Moguncji; na wniosek tego wydziału upoważniono wojskową komisję wysłać do Kehl znawców, którzyby osądzili, jakie podjęte być mają ochronne środki przy budowie mostu pod kolej żelazną; zgromadzenie potwierdziło użyć dotacyi roku przeszłego uchwalonej na związkową twierdzę Luxemburg, i oznaczyło etat i administrację tej twierdzy na rok 1858.

Z Mnichowa piszą, że minister-prezydent baron Pfordten oczekiwany jest jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia z powrotem, i że zaraz po jego przybyciu nastąpi zamknięcie konferencji menniczej w Mnichowie zebranej.

Z Hamburga piszą: Według dziennika *Hamb. IV.* postanowiła naradzająca się tu konferencya wrzeczach prawa morskiego, odroczyć się od 1. sierpnia do 3. października, i czas ten obrócić na ferye. Pierwsze posiedzenie po feryach przypadnie przeto dnia 4. października.

W Hessen-Kassel odbywały obie izby posiedzenia przygotowawcze, na których bióra swoje urządziły. Uroczyste zagajenie sejmiku krajowego przypadnie więc już w czasie niedługim.

Gota, 1. lipca. Dziennik rządowy zawiera ogłoszenie względem nowej organizacji ministerium państwa. Dyrygentem ministerstwa mianowano tajnego radcę, p. Seebach'a, przełożonym wydziału dla Koburga, gdzie 7 członków zasiada, jest tajny radca państwa Franke; w wydziale dla Goty składającym się z 16 członków przysiaduje p. Seebach, a ministerstwem domu zawiaduje tajny radca państwa Pawel-Rammingen.

Szwecya i Norwegia.

(Odezwa królewicza do wojska.)

Sztokholm, 30. czerwca. Królewicz wydał za przybyciem swym do Axewalla następujące pozdrowienie do wojska zgromadzonego:

„Z wielką dla mnie radością oglądam Was towarzysze broni, zgromadzonych tu ze wschodniej i zachodniej strony gór skalistych, chcąc wspólnem ćwiczeniem wojskowem przysposobić się do obrony jednoplemiennego ludu i kraju odwiecznego narodu Normanów. Szwecya i Norwegia zbrojna i zgodna, a zatem i silna tą zgodą — niech będzie przedmiotem waszych usiłowań braterskich. Nie powołałem Was tu na same tylko igrzyska wojskowe, lecz by ćwiczeniem wojskowem okać Wam, tak dowódcóm jak i podrzędnym, przydatność broni rozmaitej i potrzebę nauczania się obrotów wojskowych i sztuki wojennej. Rad przy tem widzę Szwedów i Normanów połączonych pod jedną i tą samą chorągwią w zamiarze jednanim: utrzymania samoistności półwyspu skandynawskiego. Witajcie mi towarzysze szwedzcy i norwegscy na dawnych błoniach Axewalli!“

Rosya.

(Komitety zawiązaane w sprawie włościańskiej. — Zaburzenie włościan estońskich uśmierzone.)

Petersburg, 30. czerwca. O kwestyi włościańskiej pisze *Gazeta petersburska* między innemi:

„Niektóre dzienniki zagraniczne, a między temi augsburgska gazeta powszechna, donosiły o biernej opozycyi przeciw usamowolnieniu i uwłaszczeniu włościan, gdyż w guberniach większej części nie zawiązano komitetów odnoszących się do tej sprawy. Wiść ta jednak mylna, a w dowód tego przytaczamy tu spis tych gubernii, gdzie zawiązały się te komitety, i przystąpiono już nawet i do obrad: Gubernia kowieńska licząca 173.318 muzyków (samych tylko poddanych mezkich), wileńska 197.862, grodzieńska 197.118, petersburska 125.413, niżno-nowogrodzka 341.191, moskiewska 306.803, kijowska 511.554, podolska 472.553, wolyńska 362.092, samarowska 108.251, sybirska 212.889, saratowska 322.098, orelska 374.631, twerska 362.277, nowogrodzka 198.493, kazańska 99.558, ryzańska 391.419, kostromska 295.143, astrachańska 6.211, jekaterynowstawska 157.307, tambowska 362.142, połtawska 325.753, charkowska 223.140, penzańska 264.697, woronezka 243.560, kurska 359.968, tułska 403.649, pskowska 186.985, jarosławska 274.708, mohilewska 286.275, wołogodzka 103.030, witebska 216.752, taurycka 20.677, chersońska 151.670, mińska 288.355, czernichowska 281.844, smoleńska 378.038, kraina kozaków dońskich 127.947, zaczętem 38 gubernii z 9.713.372 muzykami.

Odnosnie do chłopskiego powstania w Estonii pisze dziennik *Zeit*, że o zajściach w tej prowincyi otrzymał z nad tamtejszej granicy wiadomości z pewnego źródła. Te wiadomości, nadmienia dziennik, nie sięgają wprawdzie po dzień 30. czerwca, ale nasz korespondent donosi już pod dniem 25. z. m., że pokój został tam zupełnie przywrócony. Nie możemy pojąć dokładnie, z jakiej właściwie przyczyny zgromadzili się tłumy włościan i zburzyli dom

właściciela dóbr, a to jedynie na publikację wydaną z jakiegoś nieporozumienia niższych urzędników. Ten sam korespondent donosi, że słaby oddział wojska nierozsądnie wysłany na bardzo liczne tłumy w lesie zgromadzonych włościan, dotkliwie poniósł straty; brakuje jednak w tej korespondencji wszelkich bliższych dat, z których możnaby wnosić, że powstanie włościan rozszerzyło się, albo zagraża rozszerzeniem.

Grecya.

(Dary na Korynt.)

Ateny, dnia 26. czerwca. Wicekról Egiptu wręczył greckiemu jeneralnemu konsulowi w Alexandryi sumę 1000 talarów na odbudowanie zburzonego Koryntu. Słychać także, że cesarsko-rosyjski rząd zezwolił na składki w całym państwie na korzyść zubożałych mieszkańców tego zburzonego miasta.

Turcya.

(Najnowsza lewantyńska poczta przywieziona parzstatkiem Lloyd'a „Pluto“ dnia 8. lipca do Tryestu.)

Konstantynopol, dnia 3. lipca. Przesilenie finansowe i stagnacya w handlu nie ustają. Robią przygotowawcze środki ustalić kurs funta szterlinga do dnia 13. marca na 160 piastrow. Prezydent finansowej komisji odjechał do Paryża, a prezydent komisji do regulacyi Dunaju wrócił na swoją posadę.

Kanea, 29. czerwca. Handel idzie słabo. Trzęsienie ziemi wyrządziło dnia 16. czerwca w głębi kraju znaczne szkody.

A z y a.

(Doniesienia z Luknowa.)

List z Luknowa z dnia 23. maja zawiera dokładne opisanie nieprzyjacielskich oddziałów, z jakimi w samej tylko Oudzie walczyć muszą Anglicy. Na północy i północno-zachodniej stronie stoi w odległości 20 do 100 angielskich mil od Luknowa 70.000 ludzi z 25 działami, 50 mil na zachód od Luknowa w okolicy Nawab Gunge 12.000 ludzi z 11 działami, w południowo-wschodnim i południowo-zachodnim zakątku od Luknowa główny nieprzyjaciel Anglików, Beni Mahdo Singh z 12.000 ludzi i 10 działami; prócz tego znajduje się wielu osobno naczelników, którzy na własną rękę przeciągają i rabują kraj. W ogóle można liczyć, że Anglicy w samej Oudzie mają walczyć z nieprzyjacielem w sile 120.000 z 50 do 60 dział. Im stawi czoło z Luknowa, jenerał Grant, stosunkowo z bardzo małą siłą wojska, a do tego w porze roku, gdzie niesłychane upały wzbraniają wszelkich działań na otwartem polu. Dnia 11. uderzył jenerał na warownię Dundekuru i zburzył ją, dnia 12go jednak musiał odstąpić od przedsięwziętego szturmu na warownię Simri położoną w gęstwinie lasów. Warownię bronił 16.000ny oddział piechoty, 1600 konnicy i sześć dział, jenerał cofnął się zatem, tem bardziej że bardzo słaby miał oddział. Spiekota była tak wielka, że zaraz przy pierwszym wyruszeniu z miejsca musiano odesłać 50 jeźdźców i 4 oficerów, a przy dalszym pochodzie padło wielu żołnierzy. W utarczce padło tylko 20, zaś na rażenie słońca umarło 20, a 400 musiano odesłać do szpitalu. Dnia 24. maja chciał jenerał wyruszyć na nowo i uderzyć na powstańców z Gogry w okolicy Nawab Gunge. Zaś Luknow sam był już nowem obszernem obwarowaniem dość zabezpieczony od wszelkich napadów, i miał załogi 10 do 11.000 ludzi, nie licząc w to ruchomej kolumny pod dowództwem jenerała Grant. Naczelnny wódz wydał rozkaz, aby garnizon, wyjąwszy w nadzwyczajnych wypadkach, nie wydalał się z miasta.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 8. lipca. Jego Mość Król Grecyi spodziewany jest tu jutro wieczorem, a pojutrze zrana ma wyruszyć w dalszą podróż. Wczoraj zrana przybyli tu paropływem Lloyd'a Ich królewicz. MM. hrabia i hrabina Montmolin z Neapolu, a wieczorem odjechali w towarzystwie hrabiny Molina i Infanta Don Fernanda pociągami do Badenu.

Paryż, 7. lipca. Dziś było ósme posiedzenie konferencji.

Londyn, 7. lipca. Na wczorajszym nocnem posiedzeniu *Izby niższej* ukończona została dyskusya nad bilem indyjskim w duchu rządowym. Ostateczny wniosek lorda *Palmerstona*, ażeby trwałość bilu ograniczona została na 5 lat, odrzuciła izba pomimo poparcia *Brighta* 149 głosami przeciw 115.

Londyn, 9. lipca. Na wczorajszym wieczornem posiedzeniu *Izby wyższej* skończyły się w komitecie obrady nad bilem względem przypuszczenia żydów do parlamentu. W *Izbie niższej* przyszedł bil indyjski bez głosowania do trzeciego odczytu.

Turyń, 8. lipca. W procesie względem zaburzeń w Genuy w czerwca r. z. odrzucił trybunał kasacyjny rekurs wniesiony przeciw wyrokowi trybunału apelacyjnego.

Turyń, 9. lipca. Pod niebytność hrabi *Cavour* będzie jenerał Lamarmora zawiadywał prowizorycznie ministerium spraw wewnętrznych, a Lanza ministerium spraw wewnętrznych. Wczoraj wyszedł tu nowy dziennik pod napisem *Il Piemonte*. Gabinet miał już stanowcze powziąć postanowienie, nie domagać się od Neapolu żadnego wynagrodzenia za paropływ „Cagliari“.

Rzym, 2. lipca. Jenerał Goyon wydał rozkaz dzienny, którym znosi wszystkie poprzednio ogłoszone środki wyjątkowe, ponieważ wszędzie panuje pokój zupełny.

Kopenhaga, 8. lipca. Po wczorajszym tajnym posiedzeniu rady stanu podał się minister finansów do dymisji. Jak mniema *Faædrelandet* obejmie prezydent gabinetu ministerium spraw zewnętrznych. Następcy ministra finansów nie domyślają się jeszcze.

Wiadomości handlowe.

Brzeżany, 3. lipca. Według doniesień handlowych płacono w ostatnich dwóch tygodniach zeszłego miesiąca w przecięciu za meç pszenicy 2r.43kr.; żyta 1r.44kr.; jęczmienia 1r.17kr.; owsa 56kr.; hreczki 1r.33kr.; kukurudzy 1r.47kr.; ziemniaków 47kr. Za cetnar siana 1r.3kr., wełny 108r.; nasienia koniczy 60r. Sąg drzewa twardego sprzedawano po 5r.18kr., miękiego po 3r.26kr. Funt mięsa wołowego kosztował 5kr. i mas okowity 24kr. mon. konw.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9. lipca o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84-84 $\frac{1}{16}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 94 $\frac{1}{8}$ -95. Lomb. wen. pożyczki z 5% 96 $\frac{1}{4}$ -96 $\frac{1}{2}$. Obligacje długu państwa 5% 82 $\frac{1}{2}$ -82 $\frac{3}{8}$, det. 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{1}{4}$ -73, det. 4% 65 $\frac{1}{2}$ -65 $\frac{3}{4}$, detto 3% 49 $\frac{3}{4}$ -50, detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{2}$ -41 $\frac{3}{4}$, detto 1% 16 $\frac{1}{8}$ -16 $\frac{1}{4}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97-97. Detto Oedenburga. z wypłatą 5% 96-96. Detto Peszt. 4% 96-96. Detto Medyol. 4% 95-95. Obligacje indemn. niż. austr. 5% 94 $\frac{1}{2}$ -94 $\frac{3}{4}$, detto węgier. 82 $\frac{1}{2}$ -82 $\frac{3}{8}$, detto galic. 82 $\frac{1}{2}$ -82 $\frac{3}{8}$, detto siedmiogr. 82 $\frac{1}{2}$ -82 $\frac{3}{8}$, detto innych krajów koron. 84-87. Oblig. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 65-65 $\frac{1}{2}$. Pożyczka loter. z r. 1834 308-310. Detto z roku 1839 132 $\frac{1}{4}$ -133. Detto z r. 1854 109-109 $\frac{1}{4}$. Renty Como 15 $\frac{7}{8}$ -16 $\frac{1}{8}$.

Galie. list. zastawne 4% 78-79. Półn. Oblig. Prior. 5% 89 $\frac{1}{4}$ -89 $\frac{1}{2}$. Glognickie 5% 81 $\frac{1}{2}$ -82. Obligacje Dun. żegl. par. 5% 86 $\frac{1}{2}$ -87. Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 87-88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 109-110. Akcje bank. narodowego 966-967. Akcje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 234-234 $\frac{1}{4}$. Akcje niż. austr. tow. eskomp. 117 $\frac{1}{2}$ -117 $\frac{3}{4}$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 88 $\frac{1}{2}$ -89. Detto półn. kolei 166 $\frac{3}{4}$ -167. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 261 $\frac{1}{2}$ -261 $\frac{3}{4}$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wpłatą 30% 100-100 $\frac{1}{4}$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 94 $\frac{1}{4}$ -94 $\frac{1}{2}$. Detto ciszańskie kolei żel. 100-100 $\frac{1}{4}$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 235 $\frac{1}{2}$ -236. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 186-186 $\frac{1}{2}$. Detto losy tryest. 109-109 $\frac{1}{4}$. Detto tow. żegl. parowej 536-537. Detto 13. wydania 102 $\frac{7}{8}$ -103. Detto Lloyd 345-348. Peszt. mostu łańcuch. 59-60. Akcje młyna parowego wiedeń. 69-70. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19-20. Detto 2. wydania 29-30. Esterhazego losy 40 zlr. 79-79 $\frac{1}{2}$. Windischgrätz losy 26 $\frac{1}{4}$ -26 $\frac{1}{2}$. Waldsteina losy 27 $\frac{3}{4}$ -28. Keglevicha losy 15-15 $\frac{1}{4}$. Ks. Salma losy 43 $\frac{1}{4}$ -44. St. Genois 37 $\frac{1}{2}$ -37 $\frac{3}{4}$. Palfego losy 39-39 $\frac{1}{4}$. Clarego 37 $\frac{3}{4}$ -38.

Amsterdam 2 m. 87 l. — Augsburg Uso 105 $\frac{1}{4}$. Bukareszt 31 T. 265. — Konstantynopol 31 T. — Frankfurt 3 m. 104 $\frac{5}{8}$ l. — Hamburg 2 m. 76 $\frac{7}{8}$. — Liwurna 2 m. 104 $\frac{1}{4}$. — Londyn 3 m. 10 — 12. — Medyolan 2 m. 103 $\frac{7}{8}$. — Paryż 2 m. 122 $\frac{1}{4}$. — Cesarzskich ważnych dukatów agio 7 $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$. Detto koron. 14-6. Napoleonsdor 8 11-12. Angielskie Sover. 10 12-13. Imperyal Ros. 8 22 —. Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 10. lipca.

Oblig. długu państwa 5% 82 $\frac{1}{16}$; losowane obligacje 5% —; obligacje długu państwa 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{7}{8}$; 4% 65, 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —; pożyczka loter z r. 1834 —; z r. 1839 133; z r. 1854 —; pożycz. nar. z r. 1854 84. Obl. banku —. Akcje bankowe 966. Akcje zakładu kredytowego 233 —. Akcje kolei półn. po 1000 zlr. 1661 $\frac{1}{4}$. Austr.-franc. akcje kolei żelazn. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 259 $\frac{3}{4}$; kolei żelazna lomb.-wenecka —. Akcje kolei nadciśkiej —. Kolej cesarskiej Elżbiety —. Kolej połud. półn. komunikacyjna 189. Akcje żegl. parowej na Dunaju po 500 zlr. 535. Akcje żegl. parowej Lloyd po 500 zlr. —. Akcje niż. austr. To-

warzystwa eskomprowego po 500 zlr. —. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galic. 82 $\frac{1}{2}$. detto węgierskie 83 $\frac{1}{4}$. Amsterdam —. Augsburg 105. Bukareszt 265. Konstantynopol —. Frankfurt 104 $\frac{5}{8}$. Hamburg —. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10-12. Medyolan 103 $\frac{7}{8}$. — Marsylia 122 $\frac{1}{4}$. Paryż 122 $\frac{1}{4}$. — Agio duk. ces. 7 $\frac{1}{8}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Stefanowicz Szczepan, z Czerniowiec. — Obniski Wikł., z Mycewa. — Słomowski August, z Podola.
Hotel europejski: PP. Czajkowski Jan, z Bóbrki. — Dolański Henryk, c. k. podpor., z Rakowy.

Hotel podolski: PP. Strzelecki Albert, z Wiednia. — Kędziński Jul., z Meryszczowa.

Hotel nr. 512 $\frac{1}{4}$: P. Dulski Oktaw, z Żukowa.

Do pomieszkania prywatnego: P. Onyszkiewicz Fort., z Tarnowa.

Dnia 11. lipca.

Hotel Langa: PP. Br. Mengden Gust., ces. ros. generał, z Wiednia. — Zambasowicz Konst., z Przemyśla.

Hotel angielski: P. Piotrowski Kamil, z Rosji.

Hotel rosyjski: PP. Starzyński Bojom., z Derewni. — Hr. Tarnowski Jan, z Polski. — Radziejowski Edw., z Dittkowiec.

Hotel Słowińskiego: P. Nikorowicz Mik., z Ulwowa.

Dóm zajezdny nr. 181 $\frac{1}{4}$: P. Krzyżanowski Mik., z Rosji.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. lipca.

P. Br. Czechowicz Wład., c. k. podpor., do Wiednia. — Hr. Łoś Jast., do Borkowa. — Hr. Łoś Włodzimierz do Janowa. — Zawadzki Jan, do Firl-jówki. — Tretter Hilar., do Łoniego. — Hr. Poniński Adolf, do Kowalówki. — Serwatowski Mat, Zeno, do Rajtarowicz. — Finkel Adolf, c. k. audytor garn., do Tarnopola. — Torosiewicz Mich., do Pełtwi. — Hr. Poniński Alfr., c. k. poruczn., do Adamówki. — Romaszkan Zygmunt, do Uherska. — Romaszkan Aug., do Ostapia. — Dobrzański Stan., do Daszowa. — Zieliński Wład., c. k. podpor., do Lubycezy. — Borowski Mat., do Hurka. — Rulikowscy Kajetan i Antoni, do Świtarczowa. — Kraft Alex., do Jablonicy. — Berezowski Henr., do Wodnik. — Wierzbicki Jul., do Kutkorza. — Czajkowski Izidor, do Jarosławca. — Kretzer de Imertreu Jan, c. k. major żand., do Czerniowiec. — Sokolnicki Franc., do Wiednia. — Pienczykowski Mel., do Wybranówki.

Dnia 11. lipca.

PP. Czajkowski Jan, do Bóbrki. — Stefanowicz Szczepan i Janocha Antoni, do Wiednia. — Tretter Mieczysł., do Dźwiniacza. — Ochanowicz Ignacy, do Świdowa. — Ślaski Teodor, do Polski. — Lewiński Karol, c. k. radca dworu, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. lipca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326 20	+ 14.8°	80 8	zachodni	mi. jasno
2. god. po poł.	325 95	+ 20.7°	54 0	"	sl. " "
10. god. wiecz.	325.93	+ 18 0°	72 8	"	" pochmurno

KRONIKA.

Pojutrze, to jest we środę, 14 b. m. o godzinie 10. przed południem odbędzie się zwyczajny, coroczny egzamin w zakładzie głuchoniemych, na który dyrekcya zakładu uprzejmie zaprasza.

Wiadomości lokalne. Dnia 1go b. m. o godzinie 12. w nocy wybuchł w domu pod nr. 170 $\frac{3}{4}$ pożar w kominie, jednak zaraz bez dalszych następstw został stłumiony.

Tego samego dnia około 7. godziny wieczorem odebrał sobie życie strażem z pistoletu pewien absolwowany jurysta z niewiadomej przyczyny.

Dnia 6. b. m. znaleziono w pobliżu lasu św. Zofii powieszono na drzewie nieznanego człowieka. Z ubrania wyglądał na stróża domu, a mógł mieć do 38 lat.

— W drugiej połowie miesiąca czerwca b. r. skazano na pieniężne kary z przeznaczeniem na miejscowe fundusze ubogich:

a) za zaniedbanie przypisanego zamknięcia bramy domu, właścicieli domów: Chaima Izaka B., Gittel H., Mojżesza B., Schoche M. i Meier W.

b) Za przestępstwo przepisów zamykania domów publicznych: traktiernika Filipa Z., szynkarkę Chaję Rosche B. i właściciela kawiarni Felixa K.

Dnia 17. z. m. o 12. godzinie w nocy wybuchł w domu pod nr. 100 $\frac{1}{4}$ w kominie ogień, jednak zaraz został stłumiony.

Parobek Albin C. odebrał sobie życie sztucem z niewiadomej przyczyny dnia 22. z. m. o 9. godzinie wieczorem.

Dnia 27. z. m. o 4. godzinie rano spalił się dach w cegielni na stryjskim przedmieściu pod nr. 494 $\frac{1}{4}$. Przyczyna powstania tego pożaru jest dotąd jeszcze niewiadomo.

— Z Falkenbergu, w obwodzie sanockim, donoszą nowe nieszczęście z pustoty dziecka. Na dniu 23. z. m. pochwycił pięcioletni synek tamtejszego

kolonisty, Chrystyana Z. siarniki i bawiąc się niemi podpalił dom ojca, zżądostał się ogień do sąsiednich domów i zgorzało razem pięć domów z wszystkimi budynkami gospodarskimi.

W tym samym obwodzie, w okolicy Dubiecka, spadł na dniu 3go lipca w południe grad wielkości orzecha włoskiego i zrządził wielką szkodę tak w budynkach jak i w zasiewach. Gdziekolwiek bił z taką gwałtownością, że podziurawił dachy, a drzewa zupełnie obnażył z liścia.

— W Rochester w państwie Nowy Yorku żyje pewien J. O'Brien, i liczy 106 lat; za osobliwość to o nim głoszą, że w potomstwie liczy wszystkie prawie rasy. Sam urodzony w Bostonie w 1752 roku, pochodzi z Irlandii i Indyjki szczepu Oneida. W młodości bawił we Francji, uczył się medycyny, a z powrotem przybył kampanię rewolucyjną w charakterze lekarza. Po wojnie zwiedzał Marokko, ożenił się tam z majątną damą z haremu Cesarza i z nią miał czworo dzieci. Po jej śmierci ożenił się J. O'Brien w Stanach zjednoczonych z Niemką, która mu dwoje pozostawiła dzieci. Trzeci raz ożenił się z Murzynką, a ta także powiła mu czworo dzieci. Dzieci jego pochodzą zatem z celtyckiej, teutońskiej, północnoamerykańskiej i murzyńskiej rasy.

— Z Nerczyńska piszą, że tej zimy było w Dauryi nadzwyczaj mało śniegu a ciepła wiosna nastąpiła bardzo wcześnie. Skutkiem tego są wielkie pożary lasów i stepów, które nawet zagrażały miastu. Równocześnie donoszą, że otwarcie Amuru, wywiera teraz już bardzo dobroczynny wpływ na całą Syberję i że tem samem ożywiają się i rozwijają bardzo handlowe stosunki i kredyt. Założenie amurskiego towarzystwa przyjęto z niewypowiedzianą radością, gdyż rokuje sobie największe złąd korzyści.